

עפ"א 52203/05/19 - דורון גביש, נגד הוועדה המקומית לתכנון ובניה השומרון

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים פלייליים

18 ביולי 2019

עפ"א 52203-05-19 גביש נ' ועדה מקומית לתכנון ובניה השומרון
תיק חיצוני:

בפני כבוד השופטת עפרה ורבנר

המערער: דורון גביש,

ע"י ב"כ עו"ד נירה שגב

- נגד -

המשיבה: הוועדה המקומית לתכנון ובניה השומרון

ע"י ב"כ עו"ד שגיא סיון

פסק דין

1. לפני ערעור על גזר-דינו של בית משפט לעניינים מקומיים בחדרה (כב' השופט יניב הלר) בתיק תו"ב 31850-11-15 מתאריך 10/4/19.

עיקרו של הערעור הינו כי הושת על המערער עונש, שהמערער סבור כי הינו חמור מהמגיע לו, וזאת לאחר שבקשת באת-כוחו לדחיית מועד שמיעת הטיעונים לעונש, בשל מחלתה, נדחתה, ולטענתו נהל הליך בלא נוכחות ב"כ המערער, לא התאפשר לו לטעון לעונש כראוי, אין ביטוי בפרוטוקול הדיון לטיעונים שהושמעו, וגזר-הדין אינו מנומק.

2. כנגד המערער, כבעל המקרקעין בגוש 10133 חלקה 10 ברח' הגבעה 10 בגבעת-עדה, הוגש בשנת 2015 כתב-אישום לבית-משפט לעניינים מקומיים בחדרה בגין בניית עליית-גג בשטח של 102 מ"ר מבניה קונבנציונלית, כתוספת לגג הרעפים שהיה קיים על-פי היתר שניתן למערער ותוך הפיכת חלל הגג לחלק מבית המגורים, כך שהמדובר בקומה נוספת.

כן הוגש כתב-האישום בגין קירוי חניה בגג-רעפים בשטח של 18 מ"ר, בגין מבנה מבניה קונבנציונלית בשטח של 80 מ"ר במקום סככה מקורה מאושרת, והפיכת אותו מבנה של 80 מ"ר לשתי יחידות אירוח נפרדות.

כתב-האישום אף מתייחס לבריכה מקונסטרוקציה קלה, בשטח של 12.5 מ"ר.

מעבר לאישום בבניה בניגוד להיתר, נטען כי המערער עשה שימוש ביחידות האירוח ובבית המגורים כמתחם תיירותי-מסחרי, וזאת בניגוד לייעוד המקרקעין, בסטיה מהוראות התכניות החלות, ובניגוד להיתר שניתן לו לבניית בית המגורים המקורי, שהינו בית מגורים דו-קומתי (היתר שהיה מ-15/5/95).

כתב-האישום הוגש הן בגין בניה וביצוע עבודות ללא היתר, והן בגין שימוש ללא היתר ובסטיה מתכנית.

בתאריך 23/5/18, במעמד ישיבת ההוכחות שהיתה קבועה בעניינו של המערער, הגיעו הצדדים ביניהם להסכמה על-פיה יתוקן כתב-האישום, כך ששטח עליית הגג שנבנתה יופחת מ-102 מ"ר ל-45 מ"ר, שטח הבריכה לא יילקח בחשבון, אולם יינתנו צווים ביחס לבריכה, ולגבי מבנה הסככה שהפך לשתי יחידות אירוח, מבנה זה יילקח בשטח של 55 מ"ר.

כתב-האישום תוקן בהתאם, והמערער הודה בעובדות כתב-האישום המתוקן והורשע בעובדות כמפורט בכתב האישום המתוקן.

באותו מועד בו ניתנה הכרעת-הדין בתאריך 23/5/18, נקבע מועד לשמיעת טיעונים לעונש לתאריך 10/4/19.

בתאריך 10/4/19 הגישה ב"כ המערער בקשה לדחיית ישיבת ההוכחות בנימוק כי אינה חשה בטוב והיא נמצאת בבריורים רפואיים, ולכך צורף אישור מחלה של ד"ר אברמוב מקופ"ח לאומית, המתייחס לארבעה ימי מחלה מתאריך 8/4/19 ועד 11/4/19.

למרות אישור מחלה זה, לא נעתר בית-משפט קמא לבקשה לדחיית מועד הדיון, וקבע כי על המערער ובאת כוחו להתייצב בבית-המשפט ב-10/4/19 בשעה 13:00 (הדיון המקורי היה קבוע לשעה 10:00).

המערער התייצב לבדו בבית-המשפט, בלא באת-כוחו.

3. באשר להתרחשויות במהלך הדיון שהתקיים ב-10/4/19, קיימות גרסאות שונות של הצדדים, אלא שאין מקום שאדון בגרסאות אלה, אשר הועלו אף במסגרת תצהיר עליו חתם המערער עוד באותו יום בו נערך הדיון - 10/4/19.

לנגד עיני עומד פרוטוקול הדיון מ-10/4/19, ופסק-הדין ניתן על-יסוד פרוטוקול זה. בפרוטוקול עצמו לא מופיעים טיעוני המערער, מופיע רישום כי הצדדים הודיעו לבית-המשפט כי הגיעו להסדר לעניין העונש ונרשם כי המערער מבקש להתייעץ עם באת-כוחו ולאחר התייעצות טלפונית עימה, הוא מאשר

המערער טען להתנהלות דברים מסוימת, שמבחינתו היתה בגדר הפעלת לחץ, והיא זו שהביאה אותו להודיע על הסכמתו להסדר, בלא נוכחות באת-כוחו, בלא השמעת טיעונים ו/או הבאת ראיות בכל הקשור לעונש, לרבות חששות כי אם לא ייעתר להסדר הטיעון הוא צפוי למאסר בפועל.

4. ב"כ המערער טענה כי לו היתה ניתנת לה האפשרות להתייצב ולטעון לעונש, עובר למתן גזר-הדין, היא היתה מביאה ראיות על-כך שחלק מהמחדלים הוסרו, על-כך שהוגשו תכניות בניה לצורך מתן אישור לחלק אחר מהבניה, שבהתייחס אליה הורשע המערער, וכן כי היתה מביאה דוגמאות רבות של פסיקה, שיש בה כדי להצביע על מתחם ענישה המצדיק עונש פחות חמור מזה שנגזר על המערער.

5. בנסיבות העניין, הנני סבורה כי מן הראוי היה לדחות את מועד הדיון, ולו בימים ספורים, על-מנת לאפשר לב"כ המערער להתייצב בבית-המשפט ולטעון למערער וכן להביא ראיות בכל הקשור לטיעונים לעונש, ומשלא נעשה כן נפל פגם באופן ההגעה להסדר אליו הגיע המערער בעצמו עם ב"כ המשיבה, ויש להורות על החזרת העניין לבית-משפט קמא על-מנת לאפשר לב"כ המערער לטעון באופן מסודר לעונש, לרבות הבאת ראיות, ולאחר מכן ליתן גזר-דין.

6. יתכן ונפלה אי-הבנה, ככל שב"כ המשיבה סבר שהמערער מעוניין לפטר את באת-כוחו (עיין עמ' 3 ש' 3-4 וכן ש' 20, עמ' 4 ש' 10-11, ו-עמ' 12 ש' 20-28 לפרוטוקול הדיון לפני), אולם דברים אלה לא נרשמו בפרוטוקול הדיון בבית-משפט קמא, ונהפוך הוא - מי שקורא את פרוטוקול הדיון בבית-משפט קמא ולא נכח באותה התנהלות בתאריך 10/4/19, לא יכול להגיע למסקנה כי המערער ביקש לפטר את באת-כוחו, אלא כי ביקש לצאת ולהתייעץ עמה, מאחר ולא התייצבה בשל מחלתה, והוא נזקק לעצתה.

בנסיבות אלה, כאשר למערער עו"ד המייצגת אותו, וזו ביקשה דחיה עקב מחלה, ולטענתה יש מסמכים וחומר ראיות שהיו בידיה במועד הדיון ולא היו בידי המערער, ואשר יש בהם כדי להשליך על העונש שייגזר על המערער, מן הראוי ליתן למערער באמצעות באת-כוחו להביא ראיות אלה, לטעון טענותיהם, ולאחר מכן לגזור את דינו של המערער.

לעניין החזרת הדיון על-מנת לאפשר לנאשם להשמיע טיעונים לעונש, כשאלה לא הושמעו עובר לגזר-הדין, אם כי בסיטואציה שונה במעט מזו שלפנינו, עיין ב-עפ"א 16643-10-17.

7. אשר על כן, הערעור מתקבל, כך שעניינו של המערער יוחזר לבית-משפט קמא על-מנת לאפשר למערער באמצעות באת-כוחו להביא ראיות ולהשמיע טיעונים לעונש, לרבות להציג מסמכים רלוונטיים כחלק מהטיעונים לעונש, ורק לאחר מכן ליתן את גזר-הדין.

אין בקבלת הערעור משום הבעת עמדה בשאלה מהו העונש ההולם בהתייחס לעבירות בהן הורשע המערער, כאמור בהכרעת-הדין מתאריך 23/5/18 העומדת בעינה, שכן זה ייקבע לאחר שמיעת טיעוני הצדדים לעונש ובחינת מכלול נסיבות העניין.

ניתן היום, ט"ו תמוז תשע"ט, 18 יולי 2019, בהעדר הצדדים.